

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-01-01

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 0 6

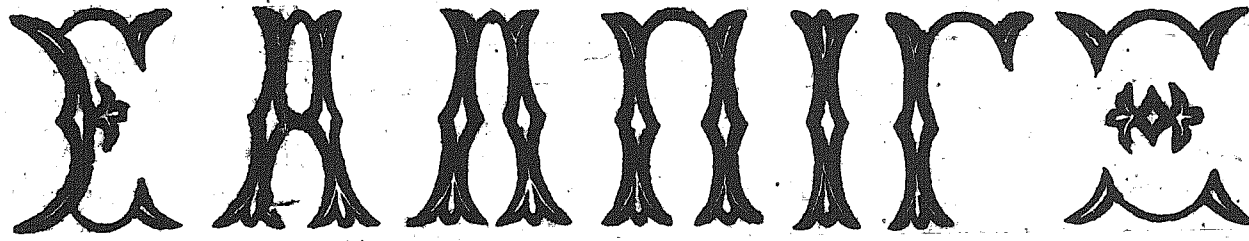
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10277>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

p. p. 9104 lb

Συνδρομή έτησι α
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Εν δὲ τῷ ἔξωτε-
ρικῷ 99. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοποιήσεις καὶ
διατριβαὶ κατ' ἄπο-
κεπὴν. --- Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προ-
γράμματι, δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΟ 1886.

Ἐκάθητο ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ ἀγέ-
ρωγον καὶ ἐπηρμένως ἔχον τὰς ὀ-
φρῦς τὸ Χίλιαοκτακσιαογδοκονταεξ
βλέπον περίε αὐτοῦ λατρευτὰς πλῆθος
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πάσης τάξεως
καὶ ηλικίας, ἄλλων γονυκλινῶν καὶ ἄλ-
λων ἱσταμένων-ἀναλόγως τοῦ πόθου
τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνέμενεν
ἕκαστος-ὅτε ἦχος ὠρολαγίου ἤρξατο
σημαίνων τὴν δωδεκάτην τοῦ μεσο-
νυκτίου ὥραν. Αἶφνης ἀλλοιοῦται τὸ
χρῶμα τοῦ κ. Ὀγδοκονταεξ, ρίπτει
τὰς ὀφρῦς καὶ τὸ βλέμμα κάτω καὶ
εἰς πᾶσαν κρούσιν τοῦ κώδωνος κα-
τέρχεται καὶ μίαν βαθμίδα τοῦ θρό-
νου, ὅτε πάραυτὰ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέ-
ρους ἀναραινεται εἰς νέος εὐρωστος καὶ
ριωμάλεις ὅστις διὰ τρομεροῦ μαση-
γίου βάλλει ἐμπρὸς τὸ Ὀγδοκονταεξ
καὶ ἀνέρχεται οὗτος τὸν θρόνον. Τότε οἱ
ἄνθρωποι μυρίας ὄσας ἀρὰς πέμπουσι
πρῶτον τῷ οἰχομένῳ πρὸς συνοδείαν
του, καὶ διὰ μυρίων ὄσων ἐκφράσεων
χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ὑποδέχονται
καὶ ἀναγορεύουν βασιλέα τὸν νέον
ὑπὸ τὸ ὄνομα Χίλιαοκτακσιαογδοκ-
ονταεπτὰ καὶ γονατίζουσι περίε του
βέβαιον πλέον ὅτι ἡ Μεγαλειότης του
εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τοὺς πόθους
πάντων καὶ πασῶν
Τοῦτο λοιπὸν εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς
ἐκπλήρωσιν παντός πόθου εἰς πάντας
καὶ εἰς πάσας, τοὺς ἀναγνώστας καὶ
ἀναγνώστριάς μας. Εἰς τοὺς μὲν εὐ-
δαίμονος βίου ἀρχὴν σὺν τῇ ἐνάραξαι
τοῦ 1887 ἀλλὰ σταθερωτέρου καὶ δι-
αρκεστέρου παρ' ὅσον εἶνε ἐν ἔτος.
Εἰς τοὺς δὲ ἐπιτυχίαν εἰς πᾶσαν
πραξίῳ των καὶ εἰς πᾶν διάδημά των
ὅταν τοῦτο ἦνε θεμιτόν. Εἰς ἄλλους
ζωὴν ἀτάραχον καὶ γαλημαίαν, εἰς τοὺς
πτωχοὺς γενναίαν ὑπὸ τῶν πλουσίων
ἀντιλήψιν, εἰς τοὺς πλουσίους μέριμναν
ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ φιλανθρωπικῶν
καταστημάτων, καὶ εἰς πάντας ἐν γε-
νει ὑγείαν καὶ καθαρὰν συνείδησιν, διό-
τι πάντα τ' ἄλλα εἶνε ματαιότης.

Ὅταν ἀκούῃς τὸ ἔργον τοῦ βίου μας ἡ μὴν
καὶ ἀντιλαμβάνομαι τὸν βίον ἡμῶν
Ἡ σπιγερὰ κλειψύδρα σου ὦ Χρόνε θανατῶνει
καὶ φέρει μέσω κελαινῶν τοῦ Πλούτωνος θαλάμων.
Ἐν ἄνθος ἐξεφύλλισσα, τὸ ἔρρημα μακρὴν μου.
τὰ φύλλα ἔσπερ βορρᾶς τὸ ἄνθος ἐμακρῆνθη.
Εἶδα νὰ μὲ ἀκολουθῇ τὴν πρέμουςαν σκιάν μου
καὶ τὴν σκίαν ὁ θάνατος. . . . Ἡρπήγγισαν τὰ ἄνθη.
Οὕτως ἀρπάζονται σπυρρῶς αἱ ὥραι τῆς ζωῆς μας
οἱ μεριδιῶνες Χρόνοι μας οἱ τῶσον φαινοί.
Φυλλορροεῖ τὸ δένδρον μας κ' εἰς τῆς ψυχρᾶς
(θανῆς μας)
τὸ θρόνμα, κέρη ἀπειλῆς, λυστικόςος θρηνεῖ . . .
Τὸ ἄρμα σου τροχῆλατον ὦ Χρόνε ποῦ ἰθύνει;
τὸ σῦρρουν ὁ θάνατος ἡ Μοῖρα καὶ ἡ Αἴθη.
Δὲν μᾶς ἀρνεῖς τὴν ζωὴν, σκληρῆ, δὲν μᾶς ἀρνεῖς.
Εἶσα! κωῖρος ἀμελείκτος, δὲν ἔχεις οὐς καὶ στήθη. . .
Εἶνε ὁ βίος αἰνίγμα! Εἶν' αἰνίγμα ὁ βίος!
Βεῦμεν παραρρόμεθα, τὸν κόσμον χαρακτηόμεν,
καὶ ἐρωτώμενον σὺνὰ: ὁ ἀνθρώπος ὅπατος;
τοὺς ὤμους μόνον σείρμεν. Τὶ εἶμεθ' ἀγνοοῦμεν. . .
Ἵπνον βαρὸν κοιμώμεθα, κοιμώμεθα οἱ νάνοι
τὸν Χρόνον νὰ φρονεῖσῶμεν παντοίως προσπαθοῦμεν
Κ' ἐκεῖνος εἰς τὴν ἀβυσσον μᾶς φέρει, οἶα πλάνη!
Μᾶς φέρει εἰς τὸν θάνατον κ' ἡμεῖς τὸ λησιμονοῦμεν!

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΖΙΝΤΖΙΡΙΕ
(Συνέχεια καὶ Τέλος.)

Ἐξ' ὅσων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ περὶ
τῆς διεξαγωγῆς τοῦ φόρου τᾶτζιον, ζιντζι-
ριε, καταραινεται, ὁ οἰνοκατασκευαστῆς ἀμ-
πελοργὸς ζημοῦται καὶ ἀδικεῖται φανερά
φανερά καὶ ὁμως ἡ Σ. κυβέρνησις ἡ δὲν θέ-
λει νὰ πιστεύσῃ ἡ δὲν δύναται νὰ ἐνοήσῃ κα-
τὰ πόσον ὁ πρὸστ' ατευόμενος τῆς ἀμπελ-
ουργοῦ ἀδικεῖται α') κατὰ τὴν ταξινόμησιν τῶν
οἴνων. β') κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ποσότητος
τῶν οἴνων, καὶ γ') κατὰ τὸ προσδιορισμὸν τῆς
ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.
Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς, τὸ πρῶτον ἀδίκημα
πλησιάζει νὰ ἐκλείψῃ πάντοτε δαπάνη τῶν
χωρικῶν, ἀλλ' ἀφοῦ οὗτοι τοὺς ἐρυθροὺς
οἴνους των, ἐξ' ὧν πρότερον ἐξήγαγον ῥακὴν,
διὸ καὶ τῆς ῥακῆς οἶνοι ἐκαλοῦντο, ἀναμιγνύ-
ουσι κερδοσκοπικῶς καὶ πρὸς βλάβην τῆς ζημίας
τῶν Ἐμπόρων, ὅτε μὲν τοῖς μέλασι τῶν οἴνων
ὅτε δὲ τοῖς κομανδαρίταις, ἵνα πωλήσῃσι καὶ
τοὺς ἐρυθροὺς ὅσον τοὺς μαύρους καὶ τὰς κου-
μανδαρίας, περὶ τοῦ ἀδικήματος τούτου οὐδὲν
λέγομεν καὶ οὐδαμῶς ὑψοῦμεν φωνὴν κατὰ

τοῦ οἴνου ἀδικήματος ἀν' ἀδικεῖται, ὅτι
ἀλλοτρίως, ἀφοῦ τῆς πᾶσι ἀδικεῖται καὶ ἡ
πάτης δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ τιμωρία. — Ἐν-
νοοῦμεν πάντοτε τοὺς οἰνοκατασκευαστὰς τῶν
ἐρυθρῶν οἴνων, τῶν οἴνων τῆς ῥακῆς. — Ἄλλ'
ἀνάγκη νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ β' καὶ γ'
ἀδικήματος.
Ἐὰν τὸν πίθον τὸν περιέχοντα τὰς 48 κού-
ζας ἀκαθάρτου οἴνου ἐκτιμήσῃσι καὶ φορο-
λογήσῃσι ὡς εἰ περιεῖχε πράγματι καθαρὸν
οἶνον ὀκ. 384, ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς ὀκ. 432, καὶ
φορολογηθῇ ὡς φορολογεῖται, τί προκύπτει
ἐκ τούτου;
Ὁ ἀμπελοργὸς ἐξάγει τοῦ ἐκ 48 κουζῶν
πίθου του, οἶνον καθαρὸν ἐμπορεύσιμον, ὀκ.
360. Ἄλλὰ πληρῶνει φόρον ὡς εἰ ἐπώλει ὀκ.
432, ἀν' δὲ ὑπολογίσωμεν τὸν ζιντζιριεὺν,
πρὸς 24 γρ. τὸ γομάρι, ὁ γεωργὸς ὅστις οἰ-
νοεῖ νομίμως ὀφείλει νὰ ἐκτίσῃται ζιντζιριεὺν
ἐπὶ ταῖς 360 ὀκ., γρ. 67, κατὰ τὴν συνήθη ἔθῃ
τῆς ἀδικίας καὶ παραμετρήσεως μέθοδον, ἐκ-
τίει γρ. 91, ἦτοι πλέον τοῦ δικαίου, πλέον
τοῦ ἀναλογιστῆς γρ. 14, ἦτοι ἀνὰ φόρτωμα
γρ. 4 3)4, ἦτοι τὰ κατ' ἀρχὰς τελεσπισμένα
24, μετὰ τόκων καὶ ἀνατοκισμῶν καὶ ζημίας
μονέδας κλ. μεταβάλλονται, οὐχὶ λάθρα,
οὐχὶ διὰ παραλογισμῶν ὡς ἐπὶ τουρκοκρατίας,
ἀλλὰ φανερά καὶ καθαρὰ καὶ ἀνεξέλεγκτα εἰς
28 3)4. — Ἐντεῦθεν ἡ καθαρὰ καὶ ἀδιαφιλο-
νείκτητος ζημία πρ. 18 ο]ο.
Τὸ δὲ γ' ἀδίκημα, ὅπερ ἀπεκαλέσαμεν
Ἄτλαντα τῶν ἀδικημάτων, φέρει μείζονα ἢ
τὴν μείζονα ζημίαν.
Οἱ οἶνοι ἀρχονται πωλούμενοι περὶ τὰ τέλη
Ὀκτωβρίου 20 Ὀκτωβρίου (π). ἀπὸ τῆς ἡ-
μέρας ταύτης μέχρι τῆς 20 Ἰαννουαρίου, αἱ
τιμαὶ τῶν οἴνων κυμαίνονται μεταξύ τῶν 120
130, 140, 150, καὶ 160 ὁ δὲ μέσος ὄρος
τῶν τιμῶν τούτων, εἶνε πρὸς γρ. 140 πε-
ρίπου ἀνὰ φόρτωμα, ἰσοδυναμοῦντα πρ. Κ.
γρ. 192, ὁ δὲ φόρος πρ. 12 ο]ο, γρ. 22 καὶ
ὁμως οὐχ οὕτως ἔχει αἱ τιμαὶ αὐταί, λέγου-
ντι αἱ κριμόδιοι οἱ ἐνθεσμιοὶ ὑπερασπισταὶ τῆς
ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, δὲν εἶνε ἀληθεῖς
φέρονται εἰς ζημίαν τῆς κυβερνήσεως πρὸς
ὑφέλειαν τοῦ Γεωργοῦ καὶ ἔπειτα, ἔπειτα, αἱ
τιμαὶ αὐταὶ εἶνε αἱ τῆς ἡμέρας καὶ τίς αἶδε,
μὴ τὸ μέλλον δὲν φέρῃ ὑψωσιν ὡς ἐπή-
νερκεν ὑψωσιν τὸ τοῦ παρελθόντος μέλλον;
ἀνάγκη νὰ προστεθῇ καὶ τὸ 275 τοῦ παρελ-
θόντος, καὶ νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ νῦν οἱ
πρῶτοι 4 ὄροι τοῦ 120· αἱ δὲ τιμαὶ μεταρ-
ριθμίζονται τότε εἰς 130, 140, 150, 160,
170 καὶ 275· καὶ ὁ μέσος ὄρος τῶν τιμῶν
περιορίζεται εἰς γρ. 160, ἦτοι Κ. γ. 231,

INS 1 2
The British Library

και ο φόρος πρ. 28 γρόσια το φόρωμα. πλην της από των στεμνύλων βακίς, ης ο ζιντζιριές θα ήναι, κατά φόρωμα οίνου γρ. 3, ώστε ενός φόρτου [εκ 128] οίνου, ο φόρος αποτελεί το ποσόν γρ. 32, ενώ κατά δίκαιον δέν έπρεπε να υπερβή τα γρ. 23—24 εν όλω. Έντεθεν νέα ζημία κατά 8 Κ. γ. εκάστω φορτωματι ταυτα, αποτελοῦσι ποσόν ζημίας πλέον του αληθοῦς του δικαίου. έρ' εκάστου φόρτου, γρ. 8 ήτοι 16 ορ, ώστε ο ζιντζιριές δέν είναι πρ. 12 ορ, αλλά πρὸς 28. όστις δ' άμφιβάλλει, άς έγκύψη επί των γραφομένων, άς σκεφθῆ άς άνωτάμη τά ειρημένα, και θέλει πισθῆ, ότι ουδεμία εν αυτοις υπερβολή ή της αληθείας παραμόρφωσις. Ούτω λοιπόν οι άμπελοφυγοί άπαλλαγέντες της δεκατετίας σταφυλής, έφορτώθησαν αυτην διπλάσιαν διά του ζιντζιριέ.

Η κυβέρνησις όρειλει καθ' ήμας να έρευνητή και πληροφορηθῆ περι των άδικιών τούτων, και επιφέρη την δέουσαν θεράπειαν άν θέλη την ενθάρρυνσιν και προαγωγήν της άμπελοφυτείας, άλλως άμα τῆ εξαλείψει της φυλοζήρας έπέρχεται και των εν Κύπρω άμπελων ή εξαλείψει. Κυβέρνησις, οία ή άγγλική, όρειλει, έχει καθήκον να εξαλείψη τας καταχρήσεις, τας ιδικίας, τας εκμεταλλεύσεις, άν θέλη να μη χακτηρίζηται υπερβαλλόντως και ειδικώς φορολογική.

ΔΕΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Παραπονούμεθα πολλήκις ότι οι κειναιουχοί μας δέν εινε επιχειρηματίαι, ολαδη δέν τοιμοῦν να καταβάλλουν τα καιφάλαιά των προς κατορθωσί τινος μεγάλου βιομηχανικού έργου, τὸ όποιον δύναται και αυτοὺς να ωφελήσῃ και τὸν τόπον μάλιστα, διότι εις τοιαυτα μεγάλα έργα εύρίσκονε εργασίαν πολλοί, αλλά φαίνονται ότι έχουν δίκαιον. Τα τοιμῶτα μεγάλα βιομηχανικά κατωστήματα δύναται να προαχθῶσι και να ευδοκιμήσωσι και τὸν τόπον να ωφελήσωσιν όταν προστατεῦνται υπό κυβερνησεως πατρικής. Τι δύναται να κάμη μία Κύπρος άπέναντι του συναγωνισμού της Ευρώπης; Και παράδειγμα έχομεν τούς διαφορους τεχνίτας μας οίτινες κινδυνεύουν να καταστραφῶν διότι κομίζονται εξ Ευρώπης έτοιμα όλα τα είδη τα όποια αυτοί κατασκευάζουν. Παράδειγμα έχομεν τας αλευρομυλῆνας διά τας οποίας εδαπάνησαν οι κύριοι τούτων ο μὲν 3,000 λίρας περίπου ο δε 2 χιλιάδας, και ζῶσιν εν αυταις 20 περίπου οικογένειαι, εις τας οποίας παρέχεται εργασία, και όμως ή εισαγωγή ξένων αλεύρων και μάλιστα της Ανατολής δέν άφίνει αυτοὺς να εργασθῶσι. Και άλλοτε έγράψαμεν περι τούτουδει ή κυβέρνησις έπρεπε να φροντίζη και να μεριμῆ περι τοιούτων βιομηχανικῶν κατωστημάτων προς ενθάρρυνσιν και αναζωογόνησιν, πλην άγρὸν ή γράσεν. Έάν εν μικρὸν τέλος προσετί-

θετο επί της εισαγωγῆς αλεύρων τότε όχι μόνον θα εδίδετο ενθάρρυνσις εις τοιαυτας επιχειρήσεις αλλά και ο σίτος της γήσου θα ήγοράζετο υπό τοιούτων κατωστημάτων άμέσως παρά των γεωργῶν, και θα έτιμῶτο βεβαίως όσον έπρατε, και δέν θα ήσαν ήραγκασμένοι οι γεωργοί να τὸν παραδίδωσιν εις τὸν τοκιστάς κατά 2 και 3 γρόσια ολιγότερον της αξίας του. Μία τοιαυτη πράξις, ή επιβολή τούτουτέτε τέλος επί της εισαγωγῆς των αλεύρων, δέν δύναται βεβαίως να δώσῃ άφορμὴν εις τα κατωστήματα αυτά να άρρησολογήσωσι καὶ άποδοῦν τας τιμὰς, ατι υπάρχει ο σίτος από του όποίου ο καταναλωτής δύναται να προμηθεύηται. Περι τούτου θα επανελάβομεν.

ΕΓΧΡΗΜΑ

Μόλις διετυπώσαμεν εν τῷ παρελθόντι φύλλῳ τα κατά του καιρού παράπονά μας και ήρξατο άμέσως ούτος μεταβαλλόμενος εις βροχήν. Ελπίζομεν τέλος πάντων ν' άπαλλαγθῶμεν της δυσπαρέστου θεας της σκυθρωπότητος των γεωργῶν, διότι μόνη ή των γεωργῶν σκυθρωπότης αντανακλάται ευκόλως και εις τα πρόσωπα όλων ήμῶν.

Η εκλεγείσα επί των θρονικῶν επιτροπή συνέκειτο υπό των εξής κ. κ. Δ. Χατζηπαύλου, Γ. Μαλχηλίδου, Γ. Κακαθύμη Δ. Πηλαβάκη, και Σ. Φραγκούδη. Άλλα ο εις μετά τον άλλον παρητήθησαν όλοι. Παραπονούμεθα ότι δέν συνέρχονται οι πολῖται εις τοιαυτας εκλογάς, αλλά προς τί, να συνέρχωνται άφου εινε εκ των προτέρων βεβαίοι ότι εκείνοι προς τούς όποιους θα δώσωσι την ψήφον και εμπιστοσύλην των δέν θα δεχθῶσιν; Ημεῖς θεωροῦμεν άνάρμοστον, όλως τὸ σύστημα τούτο καθ' ο δέν δεχεται τις κοινήν τινα θέσιν πανδήμως προσφερομένην αυτῷ, καθότι ουδέ οι εκ δευτέρου εκλεγέντες, λόγω φιλοτιμίας, δέν δέχονται, και ούτως επέρχεται ή χαλάρωσις και άποσύνθεσις περι πᾶν κοινόν ζήτημα.

ΕΠΑΙΝΟΣ. — Η άμοιβή μιᾶς αγαθῆς και άγγελικῆς ψυχῆς εινε βεβαίως ή προς αυτην άπονεμομένη ειλικρινῆς αγαπή και σέβας παρά παντός γνωρίσαντος αυτην. Άλλα νομίζω δέν άμαυροῖ την άρετην και την άγνωτητα μιᾶς τοιαυτης ψυχῆς και εις επαίνοσ δημοσία γινόμενος.

Η αξιότιμος Κυρία Fisher εινε μία εκ των ευγενῶν εκείνων άγγλίδων και αγαθῶν εκείνων ψυχῶν τας οποίας

σπανιώτατα άπαντᾶ τις. Διά του ήδεος και καλοκάγαθου χαρακτήρος της και διά της ευγενούς και μεληχίου συμπεριφορᾶς της προσεικύνσατο την αγαπήν και την συμπάθειαν άπάσης της ένορίας εν ή κατοικεῖ εις τοιούτον βαθμόν ώστε δέν παρέργεται σχεδόν έσπέρα καθ' ήν να μη γίνωνται επαίνοι περι της εριτίμου ταύτης γυναικός. Η αγαθότης της ψυχῆς της διαφαιίνεται εν τῷ άεννάως διαλάμποντι επί των χειλέων της μειδιάματι μεθ' οῦ προσπαρεῦει πάντα και πᾶσαν γειτόνισσάν της. Δέν άφίνει να παρέργεται ευκαιρία καθ' ήν να μη ποιῆ κατάδηλα τα αγαθα αίσθηματά της. Κατά την ιδιάν μας εορτήν των Χριστουγέννων προσκαλεῖ όλα τα παιδια των κατοίκων της όδοῦ εν ή κατοικεῖ και άωρεῖται αυτοῖς διάφορα αντικείμενα οῖον παίγνια γλυκίσματα κ. τ. τ. Φέτος όμως έπραξέ τι εξαιρετικόν. Από της προτεραιίας των Χριστουγέννων μετέβη από οικίας εις οικίαν συνοδευμένη μετά της Κυρ. Φέρκισσον ως διερμηνέως, και προσεκάλει φιλοφρονέστατα τας οικογενείας όπως μεταβῶσι παρ' αυτῆ την έσπέραν των Χριστουγέννων μεθ' όλων των τέκνων των των όποιων ελάμβανε σημειώσιν του γένους του προσῶ και της ηλικίας. Μετέβησαν λοιπόν άπασαι, τας υπεδέχθη μετά του συζυγου της Κ. Fisher επί της κλίμακος φιλοφρονέστατα, και άφου συνεπληρώθησαν αι προσκληθείται και προηγουμένως τρις προσέφερον αυταις και τοῖς παιδιοῖς διάφορα γλυκίσματα, τότε εισήγαγεν αυτας εις πολυτελῶς έστλισμένην αίθουσαν εν ή μεγαλοπρεπῆς πεύκη θαλερά και κατάφορτος από παίγνια από μικρά μικρά σκεῦη πολυτελείας, από ζαχαρωτά διάφορα, από πορτοκάλια και πληθος από λαμπάπάδας ανηρμένους προσέβαλλε την δρασιν, και προύκάλει τὸν θαυμασμόν.

Άδύνατον να εξηγηθῆ δεόντως ή θαυμασία διάταξις του δένδρου και ή έτι θαυμασιώτερα κατάταξις των διαφόρων αντικειμένων και ο στολισμός. Ητό τι επιβάλλον και μεγαλοπρεπές. Εις άλλας θέσεις επί του δένδρου ήσαν τα αντικείμενα τα άρμόζοντα τοῖς άρρεσι παιδιοῖς και εις άλλα τα τοῖς θήλεσι. Ηρξαντο λοιπόν τότε ο τε σύζυγος και ή σύζυγος την κατά του δένδρου έφοδον κρατούντες ψαλίδας εις τας χείρας και κόπτοντες και προσφέροντες τοῖς παιδιοῖς διπλά και τριπλά τα διάφορα εκείνα αντικείμενα άρμόδια προς τε την ηλικίαν και τὸ γένος τούτων, εν αυτοῖς δε εύρίσκοντο και πλείστα αξια λόγου οῖον μετάλλια ένωτια κλ. Ταυτα πάντα ως και ή άδρόφρων και διασκεδαστική συμπεριφορά του αξιότιμου τούτου ζεύγους κατέθελεξαν και κατεμάγευσαν άπάσας τας παρευρεθείσας. Διό εξαιτούμεθα

τήν συγγνώμη του K. και x. Fisher ανγνωμέ-
θα διεργασις της προς αυτούς ευχαριστήσεως
αγάπης και σεβασμού τούτων.

Ήρξαντο τέλος πάντων αι όδοι της πόλεως
μας να αισθάνονται επιχαρίτως όχηματα
κυλιόμενα εν κράτω επί των νότων των.
Ουδέεις φόβος. Εύχόμεθα μάλιστα ή ευπορία
των κατοίκων να ήνε τοιαύτη ώστε να επι-
τραπή ή πολλαπλασιασμός των, αλλά άρα γε
επιτρέπει τούτο και ή εύρύτης των όδων; θέ-
σατε ύπ' όψιν σας πρώτον τούτο, τό στενόν
των όδων, δεύτερον τό σύστημα των παιδιών
τό να περιφέρονται να ταΐζουν ή να κήθωνται
εις τας όδους χωρίς να ήνε συνειδημένα ή
ενοχλώνται ύπό όχημάτων και τρίτον ή
άσυνειδησίαν των άμαξηλατών οτινες μετ'
αυθάδους και άγερώγου τρόπου θέλουν να
επιδείξωσι την ίκανότητά των περί τό διερ-
γεσθαι άστραπεδόν τας όδους, διά να ένωσή-
σθε εις πόσον κίνδυνον εύρισκόμεθα. Η Κυ-
βέρνησις άδιαφορεί περί τούτου διότι εις χρέος
του Δημαρχείου φαίνεται. Τό Δημαρχείον
καταγίνεται όμως εις άλλα ουσιωδέστερα
ώστε μένομεν εις τό έλεος των άνδρων των
κατά τήν διεργασίαν τας όδους, διά να
ιδώσι και άρπάτωσιν εν παιδίον κινδυνεύον
να καταπατηθή, ώς ήρπαται προχθές και
έτωσαν παιδίον του όποιου ο ήππος του όχη-
ματος έπάτησε τά ένδύματα και παρ' όλίγον
να διέλθη άνωθεν του ο τροχός. Έλπίζομεν
τέλος πάντων ότι και τό Δημαρχείον άρνού πλη-
ροφορηθή ότι αληθή λέγομεν θα λάβη πρό-
νοιαν, και οι κύριοι των άμαξών να άπαγο-
ρεύσωσι κύστερως τοις άμαξηλάταις των
από τας τρέχουσι, να προσπαθήσωσι δε να
τούς περπάτωσι ότι εύρίσκονται εν Αεραστή
της Κύπρου όπου οι όδοι είνε στενοί. Ημεΐς
νομίζομεν ότι εις νόμος τοιούτος, «Πεξ άμα-
ξηλάτης όστις ήθελε καταγγελλή σύρων με-
ταχρηστή την άμαξάν να πληρώνη πρόστι-
μον 2 τελίνια» μεγάλον συμφέρον θα πρού-
ξενει τώ ταμείω του Δημαρχείου.

Τό Βρασιλιανόν λαχείον ήδυνήθη εν τή
μεγαλειότητι του να κάμη ώστε και αι λέξεις
να χάτωσι την σημασίαν των, πράγμα τό ό-
ποιον τότε αιώνας δέν κατόρθωσαν. Ανυπερ-
θέτως ώφειλε να εκκυβευθή τον παρελθόν-
τα Ιούνιον και ανεβλήθη διά τον Δεκέμβριον
άνυπερθέτως. Τώρα αναβάλλεται να εκ-
κυβευθή τον Μάιον αλλά δυστυχώς και
πάλιν άνυπερθέτως. Εν τούτοις σπεύσατε
εις την άγοράν αριθμών και εάν τό άνυπερ-
θέτως υπερεξετέθη τότεν υποτίθεται
διάθεσις προς άσφαλή κατάθεσιν των
χρημάτων σας και πλήρη έχθεσιν των αρι-
θμών.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— Αβάσιμος λέγεται ή εκ Πετροπό-
λεως τηλεγραφηθείσα ειδησις, ότι ή Αγ-
γλία και ή Αύστρια έποιήσαντο διαθή-
ματα προς ένωσιν της Βουλγαρίας και
της Ανατολικής Ρωμυλίας. Μετά τας
έπισήμους δηλώσεις των Άγγλων και

των Αύστριακων ύπουργών, ουδέ δια-
πραγματεύσεις πλέον, ουδέ συνδυασμοί
έγένοντο. Τό ζήτημα επισήμως ειρίσκε-
ται εκκρεμείς και εξ εκατέρων των μερί-
δων ουδέμία έγένετο πρότασις.

— Εκ Παρισίων άγγέλλεται ότι μ'
όλην την εγκάρδιον σύμφωνην των σχε-
σεων, ήν φαίνεται ότι κατόρθωσαν εν
Βερολίνω ο κ. Έρβέτ, εν τοις πολιτικοίς
και επισήμοις των Παρισίων κύκλοις,
ουδέμία υπάρχει περί των προθέσεων της
Γερμανίας βεβαιότης.

Φαίνεται πιστευόμενον ότι ή γερμα-
νική κυβέρνησις δευθάνει εν τοις συνό-
ροις πάσα αι μέγιστη, εξ ών δόξαται τή
ή ειρήνη προσεχή των πόλεμον. Ήδη
ένεργείται εργασία αποκαθάρωσε των
σιδηροδρομικών υπαλλήλων, διά της
απολύσεως πάντων των έχόντων κατα-
ρωγήν και έθνικότητα γαλλικήν, προς
οτε δέν θα ήδύνατο τις να εχη εμπιστο-
σύνην εν περιπτώσει πολέμου.

— Καθά τηλεγραφοῦσιν εκ Λονδίνου,
αι περί πολέμου γήμια καταφθάνουσιν
όσημέραι ισχυρότεροι εκ Παρισίων, Βιέν-
νης και Ιερολίνου. Κατά την «Σημιατάν»,
υπάρχουσι πρόσωπα καλώς πληροφοροη-
μένα, άτινα πιστεύουσιν ότι ο πόλεμος
θέλει εκκηραγή εντός ολίγων εβδομάδων.

Η Γερμανία άπεφάσισε ν' αποστείλη
τή Βουλγαρίά ήμοίαν και ή Αύστρια δια-
κούωσιν, εν ή νά εκφράζη την βούλησιν
αυτής, όπως οι άνθηγεμόνες εγκαταλι-
πωσι πάσαν την αρχήν, οι Ρώσοι άφι-
ωματικοί γένωνται δεκτοί εν τώ βουλγα-
ρικώ στρατώ και ο πρίγκηψ της Μιγγρη-
λίας άναγνωρισθή ως ήγεμών της Βουλ-
γαρίας.

— Τηλεγραφοῦσι τά εξής εκ Παρισίων
εις τον «Αίωνα» των Μεδιολάνων. «Υπο-
πτοί τιτες εταιρίαί, άγγλικαί ιδίως, πολ-
λαπλασιάζουσι τ' άνηγοχητικά τηλεγρα-
φήματα.

Ίδον τά κυριώτερα αυτών: «Διά την
αύξηση της δυνάμεως του στρατού κατά
τον επίοντα Απρίλιον, συνεκλήθη εν
Βερολίνω επιτροπή, αποτελουμένη εξ
ανωτέρων στρατιωτικών.—Επιστεύεται
ή άμυντική όχύρωσις των Έλβετικών
συνόρων, κατόπιν μυστικής διακοινώσε-
ως της Γερμανίας, φοβουμένης μήπως
κατά τό προσεχές έαρ παραβιάσωσιν αυ-
τά οι Γάλλοι.—Η Ρωσία εύρεν εν Πα-
ρισίοις υποστήριξιν προς σόνάξιν δανεί-
ου ήμισος δικατομυνρίου ρουβλίων
—Διημελώθησαν ενδιαφέρουσαι συμφω-
κται μεταξύ Γερμανίας και Βελγίου διά
την ένδεχομένην περίπτωσιν του πολέ-
μου.—Οι κάτοικοι των γαλλο-ιταλικών
συνόρων εισήπολν άνησυχον διά τας εκ-
μέρους της Ιταλίας πολεμικάς παρα-
σκευάς.»

Πάσαι αυται αι ειδήσεις καταφθάνου-
σιν άλλεπάλληλοι και άγνοεί τις τίνα
πρώτην να πιστεύση.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Έπιτύμβιον Ιαμβίχον τώ αιδίδιμου.

μουσπόλω Θεμιστοκλει Θεογαρίδη,
καθηγητή των Έλληνικών γραμμάτων
εν ελληνική σχολή Λάρνακος αποβίω-
σαντι εν έτει 1886, 28 Αυγούστου.

Ένθαδε κείται γεραροῦ άνδρος δέμας,
Κλήσιν ποιητοῦ, γένος Θεογαρίδων.
Πατρις Κιτιοῦ φπερ ήν κλεινή πόλις.
Αλλ' ο μαθητών πληθός ως εγγνωμότως
Οτε αυτός εξέδωκε παιδείας λόγους
Διδασκάλω σπέισατε δάκρυ κειμένο.
Σθέσθη σφών γάρ λέγρος εκμέσου μετών.
Και Χριστόν αίτήσασθε των πόρων γέρας
Αυτῷ παραιοχέιν την άνω κληροουχίαν.

Έν Βαρωνίω
Αγρ Παπαδόπουλος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν προτεχή Κυριακήν θέλει ψαλή εν τή
Έκλ. Αγ. Νάπας τό τεσσαρακονθήμερον μνη-
μόσυνον του αιδίδιμου Κυπριανού, ιερουργούν-
τος του Πανοσιολ. Έξάρχου κ. Θεοφυλάκτου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Έν Λάρνακι τή 29. Ιοβρίου 1886.
Τήν παρελθούσαν Κυριακήν περί την 21/2 ώραν π.
μ. άπεδήμησεν προς Κύριον πάσχων υπό καρδιακού νο-
σήματος ο γνωστός έμπορος

ΣΤΥΜΑΝΟΣ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

μέλος του δημοτικού Συμβουλίου και της Έπιτροπής του
Αγίου Λαζάρου, άγων τό 59 έτος της ηλικίας του τή
δ' αυτή ημέρα κατά την 9 ώραν μ. μ. εκηδέυθη μεγαλη
πρεπιώς υπό του Πανος. Αρχιμανδρίτου και του κληρου
όλων των ενοριών, παρακολουθούστος άπειρου πλήθους
πάσης τάξεως την νεκρικήν συνδόνα εβάσταζον κατά την
κηδείαν 4 των συναδέλφων αυτου Έπιτρόπων, τό δε Δη-
μαρχείον ύψωσε μεσίσιον σημαίαν κατά την ήμέραν του
θανάτου του.

Ο' μακρότης ήτο τίμιος εν ταίς συναλλαγίς αυτου,
φιλόανθρωπος, ελεήμων, φίλος ειλικρινής, και καλός
πολίτης, διό απήλασε της αγάπης και εμπιστοσύνης των
συμπολιτών του.

Θρηγών την στέρησιν του μεταστάντος, και άσπα-
σθεις τό υστατον την ψυχράν ως τό πάγος του θανάτου
χειρά του, υπένδω προσέτι τά θερμά ταῦτα δάκρυα εις
την μνήμην αυτου επιφωνών: Χαίρε, φίλτατη ψυχή.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

(συνέχεια και τέλος)

Η τύχη μου λοιπόν με κατέτρεχεν ή
ή ημέρα έπταιε τό να εύρισκω ενωπιόν
μου τοιαύτας σκηνας άγνω. Έν τούτοις
έξηλθον εκ της οικίας εκείνης και εισήλ-
θον εις άλλην. Εκεί τρεις ιατροί περιε-
κάλουν ένα ασθενή κατακείμενον επί
πτερωτῶν, ως έφαινοντο, στρωμάτων, μα-
λακῶν περικεφαλαίων, και έντός κλίνης
πολυτελοῦς, τον περιεποιούντο δε πολ-
λοι, εξ ών μία, ή σύζυγός του, «προспа-
θήσατε ιατροί, ελεγε, να θεραπευθή και
όσας λίρας θέλετε πάρτε.» Έξ όσων δε
ένόησα εγώ και μάλιστα εκ των ψιθυ-
ρισμάτων των ιατρῶν, ο ασθενής ειχε μό-
ρον τον στόμαχον φορτωμένον. Με τριτα
βήματα κατέβην την κλίμακα με άπόφα-

σιν να παύσω πλέον τας επισκέψεις, αλλά διερχόμενος πρότινος οικίας ήκουσα θόρυβον και ο περιουσιμός μ' εστρωθε να εισέλθω να μάθω τι τρέχει. Είδον εν πρώτοις τον εισπράκτορα με ένα ζαπτιέν οι όποιοι άπήνουν δέν ξέρω ποσα χρήματα φόρον. Κατόπιν είδον επί μιας θιάθας έν παιδί ως άγγελάκι το ύποτον έμάστιζεν ο πατερός και την μητέρα τον κλαιούσαν άνωθεν τον, τον δε πατέρα παραπονούμενον ότι ούτε διά τ' άγοράση ελίγη κινίην διά το παιδί τον δέν έχει χρήματα όχι να δώση και φόρον. "Α! εις τοιαύτην σκηνήν έτίραξεν όλη μου ήχολη. "Μά βρε άνθρωπε, λέγω εις τον εισπράκτορα, έχεις καρδίαν ανθρώπου ή θηρίου; Δέν βλέπεις την κατάστασιν του δραπετοφούς τούτου και κατέβης και σίν σάν το διάβολον από τον "Αδην να τον ένοχλήης; Πώς δέν πηγαίνεις βρε αδελφέ εις τους πλουσίους να εισπράξης φόρον παρά ένοχλήεις, και εις τοιαύτην ήμεραν, τους πτωχούς;

— Πέρασε κύριε έξω απ' έδω, με άπαντά, και δέν εινε έργον ιδιόν σου. Έργω το χρέος μου κάμνω. Εις τους πλουσίους δέν πηγαίνω διότι ύποτε και άν τους ζητήσω τον φόρον άμέσως μου τον δίδουν.

"Ω! τοϋτο ήτο βαρύ. Δέν εβάσταξα σηκώνω το χέρι και του καταβάζω μίαν... πιστεύω ότι έως τώρα θα βλέπη εστον ουρανόν κομίτας. Γυρνάει κ' εκείνος το παστούνι τον, και την καταφέρει, και φαίνεται ότι κατήγγετο καλά, αλλά μόρον το καπέλλον μου ήρπασε. Το ρίπτω ε' τα τέσσαρα. Με άρπάζει ο ζαπτιές από τον σάκκον. Διά μιας περιστροφής κατώρθωσα και τον σάκκον να σχίσω και από τον ζαπτιέν να αποσπασθώ. Τρέχω, έγω εμπρός και ο ζαπτιές ξωπίσω. Μετά πέντε βήματα γλυστρώ, και σηκώνομαι μονοόσθαλος. Τρέχω και πάλιν και κολλά και το άλλο μου παπούτσι μέσα εις τους πηλούς έξωθεν του Δημαρχείου. Έλευθερος πλέον τρέχω και μετά πολλας περιστροφάς να με εμπρός σου ως με βλέπεις.

"Ελα τώρα σε παρακαλώ ειπέ μοι έχω δίκαιον να βλασφημήσω εις τον θεόν διά ένα τέτοιον άτελή κόσμον ή όχι; Ο εις να λυπηται ότι μένει άτελής ή πολυτέλειά του, και ο άλλος να κλαίη ότι δέν έχει φόρεμα. Ο εις να λυπηται ότι δέν έχει όρεξιν να φάγη και ο άλλος να κλαίη διότι δέν έχει φαγι. Τον ένα να περιποιώνται με άρας οι ιατροί διότι εφόρτωσε τον στομάχον του, και ο άλλος να μη έχη να άγοράση κινίην. Διά το χρέος του πτωχού να μη περιμένουν, και διά το χρέος του πλουσίον να άδιαφοροϋν.

Δέν έχω δε δίκαιον να ελεεινολογήσω και τους ανθρώπους οι όποιοι ενω ξέρουν ότι μεταξύ των εύρισκονται τόσαι δυναυχία, και όντανται χωρίς να ζημωθώσι τι, ούτε να μείνωσι παρά κάτω από την υπερβολήν εκείνην, να δώσωσι και

εις τον δραπετή εκείνον το άναγκαϊον, και όμως δέν το κάμνουν; Ο εις άσθενει από την πολυφαγίαν και ο άλλος να άποθηήσκη από την πείναν. Ο εις να έξοδέη εις τας πολυτελείας δεκάκις περιττά παρ' όσον τον άναγκαϊόν να ένδυσθί και ο άλλος να εινε γυμνός. "Αχ! "Αρδη! "Αρδη! Ηότε θα γενικευθώσιν οι άληθετε Χριστιανικαί ιδέαι σου.

"Φ.Ι.δξ"

Σ. Σ. Απατάσαι φίλε μου εν νομίζης ότι ο θεός κατέρχεται τόσον χαμηλά ώστε να σκέπτεται και περι τσης διατομής του πλούτου. Απατάσαι εν φρονίης ότι το αδλον εινε δυνατόν να προνοη ή πράγματος τόσον ελικού όσον ο πλούτος ο όποιος δυνατόν να άποκτηθί τόσον δι' έντίμων όσον και δι' άτιμων μέγων. Ο θεός καθό δίκαιος έδωρήσατο τους ανθρώπους πράγμα από του όποιον να δένονται όλοι να απολαμβάνωσιν εξ ίσων, την αληθινήν εδαιμονίαν, ή δ' αληθής εδαιμονία δέν αποκτάται ούτε διά των πολυτελειών ούτε διά των ποικίλων τροφών. Βεβαιώσον φίλε μου ότι πλειότεραν ψυχικήν στενοχωρίαν και σύγχυσιν αισθάνεται ο πλούσιος όταν τον λείπη τι άσημαντον παρ' όσην ο πτωχός όταν δέν έχη και το άναγκαϊον. Η αληθής εδαιμονία εινε ή ήσυχος σενείδησις και ή ψυχική εκείνη αγαλλίασις ήν αισθάνεται τις πράττων το καλον, και εκπληρών πιστός τα προς τους έμοίους τον καθήκοντά του. Τοϋτο δε εινε πράγμα το όποιον κατορθοϋται τόσον διά του πλούτου όσον και χωρίς τουτου. Σκέφθητι λοιπόν, πλούσιος, δυνάμενος ενχερέστερον να εκπληροί τα τοιαύτα καθήκοντά του και όμως μη εκπληρών αυτά, αν ήνε δυνατόν να απολαύση αληθους εδαιμονίας. — Ιδού λοιπόν ότι με ήράγκασε να γίνω και θεολόγος.

Αξιότιμε Συντάκτα της Σάλπιγγος. (Αίγια λούση 19 Δεκεμβρίου 1886.)

Ε Αιγιαλούση ύπάρχει μυστική τις φατριά κλεπτών, ήτις καταμαστιζει τους δυστήνους κατοίκους, και ή όποία συνίσταται εκ τεσσάρων μελών και άρχηγού τινος οστινες κατ' άρχάς μεν άνικιδώς και άσυνειδήτως έτεμον τας εύράς και τα ύτα των ζώων των έγχωρίων χάριν εκδικήσεως, επί τέλους όμως ήρχισαν ν' ανοίγωσι τας οικίας με μεγάλην επιδειξιότητα, έως ου συνελήφθησαν επί κλεψί, α μέλη, άτινα και έφυλακίσθησαν. Τα κείψανα όμως της φατριας εκείνης εξακολουθούσιν εισέτι τας κλοπάς. Κατά τα τέλη του παρελθόντος μηνός εν τω καραναίω του Χριστοφή, παπά Ιωάννου εν ώ ήσαν πολλοί των ιερέων και προϊσταμένων, εις θεωρούμενος ως κλεψτης όνόματι Μιχαήλ Γεωργαλλά, έρωτηθείς υπό του Ζ. Παπαδόπουλου, εν ήτο και εκείνος μεταξυ των κλεπτών οστινες του εβγον κλέψη μίαν αίγα έγερθείς παραγράμμα ο άγριος ούτος, έτραυματίσσε τον Ζ. Παπαδόπουλον εις τον άριστερον μηρόν επικινδύνως. Πιστεύω ότι ή Κυβέρνησις θα εφαρμόση αυστηρά τον νόμον εις αυτον, διότι ή διαγωγή του εινε αισχίστη.

Εις αυτόπτης.

Κύριον Δημαρχεον (Αάρναξ 3 Ιανρ. 87) Φέρε νούν ε την κεφαλήν σου πλέον. "Ανοιξε λι-

γούλακι τα μάτια σου και ε' αυτιά σου να ακούσης τι λέγει ο κόσμος διά την ευγενείαν σου.

Αάβε πρόνοιαν διά τας Μιχαηλινάς κίτινες μάς κατέστρεψαν και εξακολουθούν να μάς καταστρέφουν τους νέους. Αάβε πρόνοιαν σε λέγω διά τοιαύτα πράγματα τα όποια προξενούν τοιαύτην και ήθικην και υλικήν και το μεγαλειότερον δυστύχημα τωματικήν βλάβην και καταστροφήν. Δέν πρέπει να περιμένης να σου τωμάξουν αυτιά καθ' έκάστην αλλά να πής:

"Κυφέλιχ"

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Κουρεύς τις εν Παρισίαις ενω εξυρξίσε τινα, προσεβλήθη ε' ής έπαγε παρκερσούτης και παρ' ελίγον να άπαλάξη τον ξυριζόμενον μίαν γρά πάντα από συνεγή ξυριζάκτα. Είνε λοιπόν άναγκάϊον το σύστημα των κουρέων το να ήνε κάλοι. Εκ της εντεταμένης όμιλικής δύναται τις πριν ξυρισθί να λάθη γνώσιν της διακεητικής θέσεως του κουρέως.

— Ααίμαργος έλαγε: Τόσα πράγματα έγιναν διά του άιμου πως δέν εύρέθη και τρόπος να τρώωμεν διά του άιμου;

ΑΙΜΗΜΑ

"Ο όνομα λαμβάνω πριν επι γεννηθώ αυτώ αλλάτω πάλιν εύθως ως γεννηθώ, έως κατόπιν με ίδής πλην σήμεραν ω φίλε εις μάτην προσπαθείς.

Πρόβλημα αριθμητικόν.

Αλώπηξ εύρίσκεται εις 72 άλματων απόστασιν από του λαγωνικού, και κάκει 9 άλματα καθ' έν χρόνον ο κών κάμνει 5. Αλλά 7 άλματα του λαγωνικού ύποδομαμούσι προς 7 της αλώπεκος. Ζητείται μετά ποσα άλματα ο κών θα προεβήση την αλώπεκα.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρατία άπισσα το γομ.	72	140—155
" τυνήθη	"	110—150
" κόκκινα	"	80—120
ρακή σούμα 19 βελ. ή δική πραξδ.		60
πακίδες ξηραι "	"	55
" βρακταί "	"	48—50
χρυσάκια εις τας αποθήκας το Χαλ. κατ. γρ.	15—116	

(Με λίραν Αγγλίας 132)

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Εν Λευκωσία ο Κύριος Μ. Χ. Τυμπίας.—Εν Αάρναξ ο Κύριος Μ. Ορρανήτης.—Εν Βαρωνίσις ο Κύριος Γ. Παντελιδής.—Εν Κυρηναία ο Κύριος Γ. Γ. Δημητριάδης.—Εν Κτήματι Πάφου ο Κ. Ι. Πηλαδάκης.—Εν Κωφοραία ο Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Εν Μέγερου ο Κ. Ιω. Κυριακίδης.—Εν Αρπίθω ο Κ. Ν. Χατζή Παρασκευά.—Εν Τριχώμω ο Κ. Αλέξανδρος Λουκά.—Εν Κερπασίω ο Κύριος Δ. Ηλιάδης διδάκταλος Λιωναρίστου.—Εν Λευκάρσις ο Κύριος Μ. Ίερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

Εν Αλεξανδρεία ο Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Εν Καίρω ο Κύριος Ιω. Κ. Γεωργιάδης.—Εν Πόρτ Σαϊδ ο Κύριος Α. Μαυρομουστακής.—Εν Τόναξ ο Κύριος Α. Αρμεταίδης Αεζέου.—Εν Σμύρνη ο Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Εν Αθήναις ο Κ. Θ. Θεοδόστου.

Το τυπογραφείον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πσων παραγγελίαν προς έκτύπωσιν διαφόρων έγγραφών, γραμματίων, προσκλητηρίων, επισκεπτηρίων, κλ. κλ. τα όποια εκτελεί τάχιστα και κάλλιστα διά στοιχειών λαμπρών και διαφόρων εις οιανδήποτε εύρωπ. γλώσσαν και εις τιμάς συγκαταβατικάς.

Εκ του τυπογραφείου «Σάλπιγγος»